

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
Vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó társ:
Skribanek Géza

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyílttér sora 20 kr,
Hirdetések nagyság szerint.

Kultur egyesületeink.

Kultur egyesületeink, melyek azért alakultak, hogy a tudományt, a művészetet, vagy a nemzet géniuszát hirdessék, sok tekintetben kívánni valót hagynak maguk után, s bár egy-két ilyen egyesület igen szépen teljesíti nemes misszióját, mégis általában arra a szomorú tapasztalatra jutunk, hogy bizony sok van olyan is, a mely eltér céljától, feladatától és a személyes érdek szolgálatába áll.

Tekintsünk fel a magasba, nézzük a magyar tudományos akadémiát, a halhatatlan szellemek és tudományos férfiak templomát, melynek mesés összegek állnak rendelkezésére, melylyel a tudományt és művészetet istápolhassa és tényleg nagy összegeket költenek is a tudomány és művészet érdekében, mégis azt fogjuk tapasztalni, hogy e nagy összegek, melyeket ott a tudomány és művészetnek áldoznak, nem állnak arányában az elért sikerrel. Kiadványai rendszerint felvágatlanul hevernek a könyvtárakban, azokból vajmi kevés ember merít hasznot, mert legtöbbször olyan kiadványokkal szerencsétlenkedik a tudományért érdeklődőket, melynek ugyan nem valami nagy hasz-

nát veszi sem a tudományos, sem a laikus ember. Mert ilyen munka kiadásánál mindig felüti fejét a személyes érdek, míg nem egy hasznavehető munka ugyancsak személyes okok miatt kiadatlan marad. Így van ez a pályázatoknál is. Hány jó és az ambíció teljes hevével írott munka kerül oda megbirálás végett, de hát azt tapasztaljuk, hogy a pályadíjak bizonyos emberek között váltakoznak, mintha 2-3 tudományos férfiu kívül több nem is léteznék széles e hazában, pedig örömeinkre és a haza végtelen büszkeségére ugyancsak elmondhatjuk, hogy több is van, de hiszen ez fölösleges bizonyítani. Sőt azt is tudjuk, hogy több olyan tudományos, és igazában kiválóan képzett tudós, azért nem vesz részt a pályázatokon, mert azt előre tudja, hogy számára nincs pályadíj.

Eppen ezekhez hasanló eseteket találunk a képzőművészeknél is, ott is egyes felkapott és érdekelt művész képét előre tölják a tárlatokon, azok nyerik el a pályadíjakat és sok tehetséges művész képe háttérbe szorul, egy sarokban függ elhagyottan, mert nincs személyes összeköttetése.

Legjobb sikerrel teljesítik feladatukat a nagyobb közművelődési egyesületek s ezek anyagi

erejükhez képest különösen a nemzetiségű vidékeken áldásos miszsiót teljesítenek. Am ezekkel szemben meg a közönség viselkedik közönynyel és sok a közművelődésre hivatott ember nem áll azok sorába, kiknek azt támogatniok kellene. Ezek nemes törekvéseinek az anyagi erőtlenség állja útját, ez akadályozza nagyobb tevékenység kifejtésében.

A kisebb és egyes vidékek közművelődésére szolgáló egyesületek pedig abban a hibában szenvednek, hogy ott a személyes érdekek az egyesület célja fölé helyeztetnek és a szereplési vágy megöli a közművelődést csirájában.

Sok esetben azonban ezek a lokális közművelődési egyesületek a politika áldozatává lesznek. A közművelődés nemes feladata közzé a pártérdeket keverik és a helyett, hogy a közművelődést szolgálják a helyi politikát iparkodnak előmozdítani és az egyesületet a politikai áramlatnak szolgálatják ki.

Pedig, ezek a helyi közművelődési egyesületek volnának leginkább hivatva a közművelődést előmozdítani, mert ezek legközelebb állnak azon néphez, melyet foltonos buzdítás által lehet csak a nemzeti törekvéseknek megnyerni.

T Á R C Z A.

Olgicza násza.

— Eredeti tárcza az orosz népeletről. —
Írta: Polgár Géza.

— Még jó darabon nyílik el az ut Vilnái? Kifogy egy esőpig a wutkynk és nem tudom hol lelünk itt esájnáját (pálinka mérőhely)?! — szolt Iván fázósan göngyölgetve magát a vastag daróc pokroc köz.

— Soh' se féljen gazd uram, ott leszünk mi nem sokára, — felelt Jaropolk, egy tagbaszakadt erős testalkatu férfi, az Iván kocsisa. Azzal közé csapott a két tüzes paripának, mire azok még vadabul, szélnél sebesebben szelték a siklő szánnal azt a járatlan, sima, uttalan hómezőt, amelynek végtelenségén nem látzott egyéb hónál.

Iván esendesen ült a szán farában. Mellette, körülte töltött fegyverek hevernek, készen az esetleges rosszember, — vagy farkas támadásra. Ritka szemöldö-

kei alól folyton föl-föl pislantott kicsiny, fűrkésző szemével. Ez jelezte, hogy már türelmetlenkedni kezd.

— Gyorsabban Jaropolk! nógatta újra, meg újra, — mert késő lesz. Az a gaz Ogareff meg, még megesküszik Olgiczával, pedig annak nem szabad megtörténnie nem szabad, érted? . . . Nesze, hajts föl csak egy kicsit ebből.

És feléje nyújtott egy teli üveg Kwaszt. (kedvelt orosz ital.)

Majd a felét szitta ki belőle Jaropolk egy szuszra. Ez volt a válasza.

És most megint a lovak közé csapott. Magasan szökkent föl körülöttük a lovak patáitól felrugott hó, aztán, akár csak az égből esett volna, sűrűn potyogott alá. Mert később elállott lassan a hóhullás. Nyomasztó esend volt, csak a szán siklása, amint hasította a hómezőt, tett valami kis zajt. Meg a lovak prűszkölése is zavarta a esendet. Ámde nem zavarta mindez Ivánt, hogy kocsisának a kellő utbaigazítást megadja.

— Amint odaérünk — szolt — azonnal abrakoltatsz. Aztán felpántliká-

zod a lovakat. Érted? Aztán tüstént tovább hajtasz, a lakodalmas ház háta mög. Ott bevárod, amig érted küldök. Bejössz és letelepszol ott, a hová visznek. Közelemben leszel, tehát folyton figyelhetez. Amikor majd feléd intek és az ülőhelyemet elhagyom, te is felkelsz, kímégy és egyenesen az ajtó melletti benyilóba fordulsz. Ott találsz egy leányt. Azt, akit én szeretek. Az lesz ott a menyasszony. Érted? De neki nem szabad Ogareff nőjévé lennie, érted, nem szabad! . . . Jól vigyázz! Hisz ősmered a járást, elég soká szolgáltál Vilnában, meg aztán, majd minden asszonyt te vittél ott esküvőre . . .

— Értem! — volt a válasz.

— Kivezeted. Akkorára én is ott leszek. Azután felülteted a szánkóra . . . A többi munka rám vár. Te magad igyekezz mielőbb szabadulni. Lóra kaphatsz; már tudniillik olyanra, amilyen kerülközik. Ne válogass! Egy pár puskalövést ne sajnálj, ha észrevesznek; főkép ha Ogareffnek szólhat valamelyik. — No most elég lesz! Messze vagyunk még?

Ilyen helyi közművelődési kör legjobban tud alkalmazkodni a viszonyokhoz, saját körében leggyorsabban tud hatni az idegen nemzetiségű lakók lelkéhez, szívéhez és legkönnyebben tud szívet és lelket hódítani a nemzeti geniusznak.

Ezért a helyi közművelődési egyesületeknek kell nagyobb buzgóságot kifejteni és ambícióval, lelkesedéssel odahatni, hogy az idegen nemzeteket megnyerjük a hazának.

Az egyesületek kebléből ki kell zárni minden mellék körülményt, minden érdeket és egyedül a közművelődésnek szentelni minden munkásságot, hogy beteljesüljön a nagy költő mondása: „Magyarország nem volt, hanem lesz!”

Anonymus.

H i r e k.

— **A barosi állami sertéshizláló** ügyében Barcsen e hó 9-én nagyobb értekezlet volt, melyen a részvényeseken kívül többen vettek részt a vidék gazdagabb földbirtokos osztálya köréből is. A legutóbbi nagy gyűlésen ugyanis elhatároztatott, hogy 2000 drb. 100 frtos részvény lesz kibocsájtva s e lefolyt értekezlet főtárgya a részvényekre való előjegyzés körül forgott, s ez alkalommal 22-en máris 800 drb. részvényt jegyeztek elő, legtöbbet a két Biedermann és Jankovich Elemér slavoniai földbirtokos jegyeztek, a két Biedermann ugyanis 300, Jankovich Elemér 150 drbot. A részvények 20 százaléka nov. 10-ig lefizetendő, a többi jövő november elsejéig. A részvényekre a kitett iven 2 hónapig lehet előjegyezni. Reméljük, hogy a részvényeknek nagy kelendősége lesz, tekintettel hizlaldánk jó hírnevére.

— **Somogy megye monografiája.** A Magyarország és a Nagyvilág folyóirat október elsején közel 100 oldalban 150

Nemsokára ott leszünk, szólta a kocsis.
— No csak előre! . . .

Vilna falucska, két földszintes házsor közt elfutó egyetlen utcájában nagy volt a vigasság. Olgicza, a falu legszebb lánya esküvőre készült Ogareff-el. Olgiczák szegényes parasztháza körülbelül az utcasor közepén állott. Kiesi volt a falu, de minden ridegsége mellett barátságos; a sok zemlanka (vályogház) fel volt díszítve szép fekete, narancs, meg fehér színnel. Ez az ország színe. Különösen az Olgiczáké. A ház belsejében egy sarokban van a ház védő szentjének a képe, mely előtt lámpát éget az áhitatos gazd'asszony, Olgicza törődött, öreg anyja. Benn a szobában hatalmas kemence mellett ágy áll, körülötte egy csomó, feldíszített szentkép. Ott van a ezár képe is. Mindenki amint belép, előbb a szentképek előtt hajtja meg magát és csak azután üdvözlö a háziakat és később, külön, a menyasszonyt. Különösen a sok fiatal legény. Ott van közöttük Ogareff is, a vőlegény, egy ritka szakállu zengzetes hangú, szép fiatal legény; szé-

képpel illusztrálva közölni fogja Somogy megye rövid monografiáját. Az adatok összegyűjtésére Szilágyi Gyula hírlapíró-kollegánk, a Központi Sajtóiroda szerkesztője jött a megyébe és érintkezésbe lépett a vármegye vezető férfiival, kik a legnagyobb előzékenységgel állottak rendelkezésére, hogy a mű a kellő arányokban napvilágot láthasson. A megyei gymnáziumi választmány, a város, a mezőgazdasági ipar r. t. nagyobb segélyvel biztosították az anyagi sikert. A folyóiratnak a megyében időző megbízottja már-már készen van munkájával s most Barcsra érkezett, hogy az egész ország kereskedelmében e fontos góczpont és környéke nevezetességeit megtekintse s Barcs fejlődésének történeti adatait összegyűjtse. Szilágyi Gyula szerkesztő collegánk esütörtökön este érkezett Kaposvárról városunkba s már másnap reggel megkezdte munkáját, melyhez segítségül felkérte lapunk felelős szerkesztőjét. Délelőtt hivatalos látogatásokat tett, délután pedig a Barcs és Vidéke szerkesztőjével kikocsiztak gróf Széchenyi Ferencz messze hires tarnóczai minta gazdaságát megtekinteni, hol szives készséggel kalauzoltattak körül az uradalomban. Szombaton, vasárnap, hétfőn esetleg még kedden a Kremzir telepet, a sertéshizlaldát, a Dráwapart mentén elterülő raktárakat, a csokonyai és babócsai uradalmakat szóval Barcs és vidéke fontosabb nevezetességeit tekinti meg itt időző collegánk, ki innen egy napra Szigetvárra megy. Reméljük, hogy városunk és vidéke közönségéből is sokan megfogják rendelni e folyóiratot, mely Somogy-megyével ily nagy arányban fog foglalkozni és a mely munka irodalmi nivóját biztosítja irójának jó neve. Ohajtjuk, hogy szerkesztő-kollegánk jó benyomásokkal távozzék városunkból.

— **Agyonlőtt körerdész.** A kalmánésai körerdészt, mint bennünket értesítenek, esütörtökön vadorzók agyon lőték. Ez sajnos, nem oly ritka dolog ezen a vidéken, mert a messze elterülő gróf Széchenyi Ferencz tulajdonát képező szép erdőszégekben igen sok a vadállomány s köz-

les bomloka és szép kerek álla kellemes benyomása.

Szegény, parasztos lakoma; fekete kenyér, savanyu káposzta, halak, savanyu kel-leves, egy kis pohánkarótes kerülnek az asztalra. Persze elmaradhatatlan a pálinka, a sok erős ital, ramos tea. Mindkettőből jödeskán fogy.

Megjött már Iván is, majd később megjelenik Iaropolk. Ugy, ahogy megbeszélték. Ogareff az ő pajtásaival elvegyül a mulatózók közt és Iván folytonos unszolására nem tud ellenállni a pokoli italoknak. Lerészegednek.

— Kész-e már Olgicza? szól Ogareff pityókosan. Gyerünk az esküvőre.

— Tüstént meg lesz, — szól Iván, akit szintén meghívtak, mert jó barátja volt az Olgicza boldogult, szántóvető apjának. Azelőtt itt lakott a faluban, jó módú gazda volt, most is az, szerette epedőn Olgiczát, — még most is imádja, de ez hallani sem akar felőle. Aztán épp ezért itt hagyta a falut és elment Grodnóra. De most, hogy megegyeszer, talán utoljára megláthatta, hát mégis eljött . . . de rossz szándékkal . . .

tudomásu, hogy a jó szívű gróf nagyon kiméli a vadakat, s csak ritkán tart vadászatot, de annál inkább bántják azokat a vadorzók, kik nagyszámmal járják be az erdőséget s köztük vannak elszánt, vad természetűek, dologtalan naplopók s az ilyenekkel veszedelemmel jár az erdősnek szembe szállni. Az agyonlőtt erdész neve Krasz Manó, 33 éves, 2 gyermek atyja. Gyilkosságát eddig még nem fogták el, de gyanus egyének vannak már letartóztatva.

— **Nagy tűz** volt e hó másodikán Taranyban, 15 ház lett a lángok martaléka. A tűz okozói 6—7 éves fiúk voltak, kik több nagy szalma kazal körül játszadoztak tűzoltást. A tűzoltós játék a szalmakazalok mellett álló kisebb tüzi fecskendőről jutott eszükbe, minőket eséplőgépeknél szoktak alkalmazni. Egyik fiu ugyanis azt mondta: fecskendőnk most már van, csak tűzünk nincs, már pedig a fecskendőhöz tűz is kellene. Ezt hallva egy másik fiu, odakiált: várjatok csak kissé, majd tűzünk is lesz mindjárt. S ezzel haza szalad a nem messze levő szülői házhoz, gyufát hoz magával s vidám arccal érinti égő gyufáját a nagy kazal szalmához. A száraz szalma rögtön meggyullad s lángban áll csakhamar az egész kazal, a fiúk a rémes lángoktól ijedve menekülnek, a tűz pedig rohamosan terjed tovább egyik kazaltól a másikig. Az emberek rémülten szaladtak össze a tűz színhelyére, de a féktelen lángok eloltásáról hamarosan szó sem lehetett s a tűz gyors tovaterjedésének kedvezett még a nagy szél is. A lángok nemsokára elérték a közeli épület tetéjét, melytől hamar gyulladtak ki a többi épületek is s csakhamar 15 ház s több mellék épület állott lángban. A kárt 10 ezer forintra becsülik. A tűz színhelyén megjelent a jótékonyságáról ismeretes gróf Somssich Béla Babócsáról s a tűzkárosultak javára 100 frtot volt kegyes adományozni a nemes szívű gróf.

— **Hangverseny Csokonyában.** Baeza János csokonyai lakós, ki a vakok országos intézetében képeztetett ki és Dres-

— Kész-e már Olgicza? — kezdi újra Ogareff; de barátai csitítják:

— Ne siess lurkó! Elég gyönyörűséged lesz még benne ugyis!

Iván most intett Iaropolknak. Alig vették ezt észre. Csak mulattak, ittak egyre és daloltak sok szép dalt, főképp az „Ukraina viszhangját.” (Kedvelt orosz népdal.)

Rossz szándék vezette Ivánt. El akarta lopni a szegény Olgiczát.

Most Iaropolk kilépett az udvarra, majd pedig az Olgicza kenyilójába lépett. Ott állt Olgicza, szép haja gyönyörűen befonva, rajta a takaros myrtus koszorúval, hófehér, fogsora, amikor kaczagott, kilátszott, tündökölt, szépen kivillogott. Az égen előkerült a nap néhány reszkető, hőtelen sugára. Nyilván csak üdvözölni jött a szépséges menyasszonyt, majd eltűnt, visszabujt újra, hogy ne lássa mi készül. . . .

Az utcán alig volt két lézengő paraszt, mindnyájan benn voltak.

— Gyerünk a szánkóhoz — szól Iaropolk. És Olgiczával kilépett a kis kapun, hátul. Utának az anyja.

ser Anna péterhidai 13 éves világtalan zenészek f. hó 25-én Csokonyában a Pittner-féle vendéglő kaszinó nagytérképében hangversenyt tartanak. Nevezett művészek nem rég Babócsán is tartottak hangversenyt, mely elég jól sikerült, s mint halljuk, közelebb Baresra is elfognak jönni. A Csokonyában rendezendő programjuk sorrendje a következő: 1. Honvéd díszőrségi induló. 2. A szép rózsza (dengyelke) Lánertől. 3. Magyar csoport. 4. Zárdai hangok (ezitera szóló.) Schillertől. 5. Dall a Náci. 6. „Nagypénteken mossa holló a fiát“ énekkel előadja Bacza János. 7. Bál után (keringő). 8. Jambó. 9. Cziki-czakk. 10. Flóta szóló. 11. Werne bucsudala a Säkkingeni trombitásból. 12. „Kiddölt a fa mandolástól“ ezitera kíséret mellett éneklő Bacza János. 13. Rákóczy induló. Beléptijegy személyenként 30 krajczár, Családjegy 1 frt. Kezdeté este fél 8 órakor.

— **A német császár** e hó 20-án érkezik a fővárosba, ez alkalomból felhívjuk a felránduló közönségnek b. figyelmét *Platschek Vilmos* elsőrangú férfiszabó üzletére és uri ruharaktárára Budapest. Károlykörút, Ká. olykaszárnya. Emelt üzlet egyike a legelőkelőbb fővárosi cégeknek, — a legutóbbi londoni és nizzai kiállításokon, hol párisi és berlini cégekkel versenyzett, *nagy arany éremmel lett kitüntetve*. Folyton dús raktárt tart kész férfi és gyermek-ruhákban, valamint mértékeszerinti megrendelések céljából nagy választékot legfinomabb bel és külföldi szövetekben.

— **Sajtóhiba.** Lapunk múlt számának „hírek“ rovatában a „baresi-ipartestület“ kezdetű közleményben többek közt az áll, hogy Oberitter Antal 172 frtért akarja elvállalni a baresi-ipartestület zászlójának elkészítését; az egyes szám tévesen szedtetett a kettős helyett, vagyis Oberitter ajánlata nem 172, de 272 frt, mit sietünk helyreigazítani. Együttal itt főlemlítjük, hogy Oberitter zászló mintája

Bár csak ne jött volna — gondolta Jaropolk.

Iván csak itatta a vőlegényt is, a többit is. Majd a szánnál termett. Ott volt Jaropolk is a szép Olgiczával, meg az ősz anyjával, akit most Jaropolk elvezetett gyorsan.

Felültek a száura. Olgicza a rossz Ivánt fel sem ismerte első tekintetre, csak akkor, — de már későn — amikor a lovak kettejükkel ropultak.

Nyl nem ment oly gyorsan, mint az a kis száncó. Olgicza szívrepesztő sikoltozása behallatszott a mulatozókhöz, Jaropek pedig gunyosan felkiáltott:

— Hé Ogareff ébredj! Olgicza vár a szánon. Majd felkapott egy tüzes — persze lopott — paripára s vágatott a száncó után.

Mintha darázs-fészket bottal megbolygatunk, úgy rebentek széjjel a vendégek, ki lóháton ki gyalog a rablók nyomába. De egyikük se érheti utól; mind lehull utközben nagy részegségében.

Szörnyűség hallani az ősz anya jajveszékését.

Ellopták Olgiczát, segítség! és nyomban elájul.

A szegény Olgicza pedig ezalatt rimánkodik:

két oldalán ugyanaz áll, mi a Schulhoff Simon zászló mintáján, azaz: egyik felén „Baresi ipartestület“ s alatta: 1893. A másik felén: „Ipar által virul a haza.“

— **Kedvezmény lapunk t. előfizetőinek.** A mai viszonyok között, midőn a hölgyek és gyermekek öltözékeinek házilag való elkészítése a háztartás pénzügyi viszonyainak egyensúlyozásához lényegesen hozzájárul, csaknem nélkülözhetetlen a családban egy erre vonatkozó okszerű utmutató és tanácsadó. És mi lehetne ez más, mint egy szakszerűen szerkesztett, jó divatlap. Azt hisszük, kellemes szolgálatot teszünk lapunk t. előfizetőinek, midőn sikerült *Király Jánossal*, a legrégebb magyar divatlap szerkesztő-kiadójával oly egyezsége lépniünk, hogy lapját, a *Budapesti Bazárt*, mely jövőre harminckilencedik évfolyamába lép, lapunk t. előfizetőinek *kedvezményes áron megszerezte*. A *Budapesti Bazár* havonta kétszer megjelenő szépirodalmi divatlap; minden számában számos ábrán mutatja be a legújabb hölgy- és gyermekdivatot, a legújabb kézimunkákat, mindenkor szem előtt tartva a czélszerűséget, az elegans egyszerűséget, gondosan kerülve az okatlan cícomát és a céltalan cífrázkodást. Az öltözékek kiszabásához természetes nagyságban rajzolt szabás-mint-íveket nyújt s negyedévenként egy-egy gyönyörűen színezett aquarell-divatképet is ad. A *Budapesti Bazár*hoz mellékelt szépirodalmi részen regényeket, tárcákat és költeményeket közöl, megemlékezvén a fővárosi élet mozzanatairól is. Lapunk t. előfizetői, ha a *Budapesti Bazárt* is megrendelik, egy divatlap birtoklása mellett minden más szépirodalmi folyóirat járatását mellőzhetik. A *Budapesti Bazár* negyedévi előfizetési ára 1 forint 50 kr. Lapunk t. előfizetői a *Budapesti Bazárt* negyedévenként 1 forint előfizetési árért *rendelhetik meg*. Midőn a most kezdődő október-decemberi negyedre az előfizetést megnyitjuk, tisztelettel kérjük lapunk t. előfizetőit, hogy az előfizetési pénzeket hozzánk be-

Eressz el, nem kellesz, százszor inkább a halál!

Most Iván könyörgött: Nézd, ott folyó látszik. Olvadón ütődnek egymáshoz tetején a jéglapok. Emitt az én falum. Barátságos szép ház. Édes, meleg otthon, hő szívem, s mindennél hatalmasabb, nagy szerelmem. Kérlek könyörgöm, jőjj hozzám asszonyoknak . . .

— Inkább a pokolba! Téged megátkozlak, hitvány, lelketlen! . . .

Igy küzdöttek ketten.

A lovak rohantak, megijedve a nagy sikoltgatástól. Olgicza még egy nagy erőfeszítéssel félig kiugrott a száncóból. Iván utána kapott és a hajánál fogva rántotta vissza a száncóba.

Készülj a halálra, kiáltott Iván. De előbb ölelj, meg csókolj meg . . . halljunk meg mindketten.

Persze hiába csábitotta a szegény leányt. Iván csak lihegett a felindulástól, szemei szikráztak, teste remegett . . . hiába . . . hiába.

A harez rettentő volt. Olgicza elfáradt és a tusakodásban elájult. Iván forrón ölelte csókolta. Már-már közel voltak a folyó partjához. Iván Jaropolkot nem vehette észre de ez őket látta és nyomon

küldeni sziveskedjenek, hogy kellő időben intézkedhetvén, a *Budapesti Bazárt* b. címükre azonnal megindíthassuk. Lapunk t. előfizetőinek b. figyelmét ez általunk nyújtott kedvezményre ismételt felhívja, vagyunk kitűnő tisztelettel Bares és Vidéke szerkesztősége és kiadóhivatala.

— **Előfizetési felhívás. Tisztelettel kérjük előfizetőinket, kiknek előfizetése e hó elejével lejárt, hogy azt megújítani sziveskedjenek; egyzersmind kérjük lapunk barátait, sziveskedjenek lapunkat ismerőseik körében is terjeszteni. Tanító urak és földmivesek a lapot fele áron kapják.**

A Déli-Vasut zóna dijszabása.

A Déli vaspálya társaság igazgatósága a szokott előzékenységgel és gyorsasággal elkészítette zóna-dijszabását, mely a magyarvonalakon 1898. év január 1-én lép életbe. Ezen dijszabás 250 kilométer távolságig a MÁV dijszabása szerint készült. A Déli-Vasut tarifája azonban mint egy husz százalékkal magasabb, mint a MÁVé, ugyanis azon összeggel, mely illetékek a szállítási adó címén a Déli vasut-társaság által a kincstárnak fizetendő. A MÁV dijszabásánál továbbá a 226 kilométernél távolabbi állomások mind a XIV-ik zónába soroztatnak, míg a Déli vasut a távolsági forgalmat XVII. zónába osztotta fel megfelelő magasabb díjtétellel.

Az új tarifa főleg a szomszédos forgalomnál érvényesül igen kedvezően, de ha ezt a távolsági forgalomban az ez idő szerint érvényben levő menettérti vagy fürdő évadjegyek áraihoz viszonyítjuk, azon meggyőződésre jutunk, hogy a Déli vasuton most sem utazik a közönség drágán, illetve, hogy a zóna-tarifa szerint sem fog olcsóbban utazni, ha csak a Déli vasut-társaság a kedvezményes jegyeket

követte. Iván lovai most a folyó partján ágaskodni kezdtek. Ez volt a szerencse. Jaropolk látta a rettentő küzködést, az elalélt leányt. Gonosz vágya támadt . . . A mint közelebb ért, fegyvert ragadt hirtelen, hogy lelője nyomorult, lelketlen gazdáját — s övé lesz a leány . . . Villogott a szeme, megvillant a fegyver és a golyó talált, . . . óh de nem Ivánt, hanem átfurta Olgicza ártatlan, szunyadó, haláltváro szívét. Könyörület volt ez; könnyebb így a halál, mint vízbe fullni. Iván megijedt; segítségért ordít, ámde későn. A lovak megadták neki a legiszonyabb halált. Nekirontottak a jégpáncélos víznek. Iván már fuldokolt. Majd eltűnt, majd felbukott és sokáig vergődött, iszonyuan kinlódva, míg végre egy nagy jéglap nekiment s lenyomta végképpen a piszkos habokba; utána a lovak is belepusztultak, a koesi is alámerült.

Mikorra Jaropolk odaért a vízhez, ott uszott Olgicza megtépett szép nászkoszorúja.

Jaropolk letérdelt s esőndesen imádkozott

az új alapon számítva érvényben nem hagyja.

Az új díjazás a következő:

Kilometer	Zóna	Személyvonat			Gyorsvonat		
		III.	II.	I.	III.	II.	I.
1-10	1.	-.12	0.18	-.36	—	—	—
11-15	2.	-.18	0.26	-.48	—	—	—
16-20	3.	-.24	0.36	-.60	—	—	—
21-25	I.	-.30	0.48	-.72	-.36	-.60	-.90
26-40	II.	-.60	0.96	1.44	-.72	1.20	1.80
41-55	III.	-.90	1.41	2.16	1.08	1.80	2.70
56-70	IV.	1.20	1.92	2.88	1.44	2.40	3.60
71-85	V.	1.50	2.40	3.60	1.80	3.00	4.50
86-100	VI.	1.80	2.88	4.32	2.16	3.60	5.40
101-115	VII.	2.10	3.36	5.04	2.52	4.20	6.30
116-130	VIII.	2.40	3.84	5.76	2.88	4.80	7.20
131-145	IX.	2.70	4.32	6.48	3.24	5.40	8.10
146-160	X.	3.00	4.80	7.20	3.60	6.00	9.00
161-175	XI.	3.30	5.28	7.92	3.96	6.60	9.90
176-200	XII.	3.60	5.76	8.64	4.32	7.20	10.70
201-225	XIII.	4.20	6.48	9.72	5.16	8.40	12.60
226-250	XIV.	4.80	7.20	10.80	6.00	9.60	14.40
251-300	XV.	5.40	7.90	11.90	6.80	10.80	16.20
301-350	XVI.	6.00	8.60	13.00	7.60	12.00	18.00
351-	XVII.	6.60	9.30	14.10	8.40	13.20	19.80

Ennek alapján mindenki könnyen kiszámíthatja: hová, mennyit fizet, de természetesen tudnunk kell a távolságot és azért ismertetünk néhányat. Távolság: Barcstól hány kilométer Babócsáig 13, klm. Vizvárig 25, Berzenczéig 39, Gólyáig 47, Zákányig 57, Lógrádig 63, Murakereszturig 71, N. Kanizsáig 84, Lukacig 11, Verőczéig 17, Terezovacig 25, Daruvárig 71, Pakráczig 95.

Közgazdaság.

— **Raktárkimutatása** a magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank baresi raktárainak. Készlet folyó hó 15-én 200917 mm. 1214650 frt biztosítási érték Beraktárlás f. hó 15-től 31-ig 55723 mm. 508000 frt bizt. ért. Összesen 256640 mm. 1722650 frt bizt. ért. Kiraktárlás f. hó 15-től 31-ig 43253 mm. 309650 frt bizt. érték. Készlet f. hó 31-én 213387 mm. 1413000 frt bizt. érték. Részletezés: 19393 mm. buza 3429 mm. rozs, 1378 mm. árpa, 3924 mm. zab, 179994 mm. tengeri, 102 mm. repeze, 100 mm. hüvelyesek, 490 mm. liszt. 4577 mm. különféle.

VASUTI MENETREND.

Barcsról indul:

Kanizsára . . .	reggel	8 óra	45	perez
"	délelőtt	11 "	05	"
"	este	9 "	15	"
Pécs — Szigetvár				
"	reggel	7 "	31	"
"	délután	5 "	15	"
Pakráczra . . .	reggel	8 "	16	"
"	este	5 "	20	"
Somogy-Szobbra	reggel	4 "	16	"
"	délután	1 "	20	"

Barosra érkezik:

Kanizsáról . . .	reggel	7 óra	21	perez.
"	délután	4 "	50	"
"	este	9 "	55	"
Pécs — Szigetvárról				
"	délelőtt	10 "	51	"
"	este	8 "	55	"
Pakráczról . . .	délelőtt	10 "	53	"
"	este	8 "	05	"
Somogy-Szobbról délben		12 "	28	"
"	este	8 "	35	"

Hirdetések.

Egy ház, tágas helyiségekkel szép udvar és kerttel, Barcs legszebb pontján (Országut) üzletnek is alkalmas helyen, jutányos áron szabad kézből eladó. Czim elap kiadóhivatalában.

Özv. Habianac Augusztne.
fiók- könyvnyomda-könyvkötészete
könyv- papir- író- és rajzeszközök raktára.
BARCSON.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek
BÁRMINŐ KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE
A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére.

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari nyomtatványok, üzleti ugy egyéb rovatos könyvek, üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések, gyászjelentések, falragaszok stb. a legjobb kivitelben.

Együttal a „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.